ANUL VI. — No. 1651 EDITIA ANTEIA MARȚI 28 SEPTEMBRE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; in streinătate 50
Șase lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din București și județe se primesc:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV............ 0,30 b. linia
» » III............ 2,— leĭ »
» » II............ 3,— » »
Inserțiunele și reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulev. St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

UNDE E ARMONIA

Un toast de lacheŭ

BULETIN EXTERIOR

Rubrica armateĭ

TAINELE NOPȚEI

Bucureștĭ, 27 Septembre 1893.

Unde e armonia?

Un informator al ziaruluĭ *Timpul*, reproducînd două fraze din ultimul meŭ articol — două fraze depărtate una de alta — se silește a mĕ pune în contrazicere.

Nu voiŭ polemiza cu acest informator, care nu știe de cît să înjure ca la ușa cortuluĭ; insultele acestuĭ om, care linge astă-zĭ cu servilism unde a scuipat erĭ, nu mĕ pot atinge.

Departe de a mĕ fi contrazis, mențin cele ce am scris și susțin că Alex. Lahovary voește ca generalul Gh. Manu să reocupe fotoliul prezidențial al Cameref, pe cînd Petre Carp — în unire cu Lascar Catargiŭ — va combate cu înverșunare această candidatură.

Un viitor foarte apropiat va da dreptate prevederilor mele; până atuncĭ, organul conservator *L'Indépendance Roumaine* și o corespondență trimisă din Bucureștĭ acum cîte-va zile ziaruluĭ german *Allgemeine Zeitung* din Munich arată, maĭ bine de cît cum am făcut-o eŭ, adîncele dezbinărĭ care surpă partidul conservator.

Iată ce zicea *L'Indépendance Roumaine*, în ajunul aparițiuneĭ articoluluĭ meŭ:

Se anunță deja apropiata apariție a uneĭ gazete disidente, care va fi dirijată de D. Peucescu, *vecĭnicul nemulțămit*, și care va grupa în jurul D-sale un numĕr destul de însemnat de conservatorĭ, *printre carĭ s'ar număra personalitățĭ de mîna întîiŭ*. D. Lascar Catargiu ar fi pus ast-fel într'o situație dificilă, în capătul căreia *ar fi căderea finală*.

Apoĭ, după ce vorbește de situația imposibilă în care s'ar găsi guvernul fără sprijinul junimiștilor; după ce arată cum fără aceștia guvernul conservator-pur ar însemna *o epocă de decadență*, — organul lahovarist toarnă comunicatul următor:

Morala tuturor astor lucrurĭ e ușor de scos: *vechiĭ conservatorĭ* ar face bine să se astîmpere. Partidul conservator nu poate rămînea la putere de cît în condițiunile în care a ajuns aci. *Orĭ-ce modificare adusă principiuluĭ chiar al compunereĭ sale, i-ar da o lovitură după care nu s'ar putea ridica. Partidul conservator va fi unit, saŭ nu va fi de loc.*

Spre știință nemulțămiților și nerăbdătorilor!

Acum reproduc traducerea părțeĭ din corespondența despre care am vorbit maĭ sus, în parte privitoare la luptele intestine, care vor grăbi căderea guvernuluĭ actual.

Această corespondență are o deosebită importanță, căcĭ ea este trimisă ziaruluĭ german de H. Kraus, omul și instrumentul luĭ Petre Carp.

«Cu toate acestea, nu se putea nega că în momentul de față situația internă este cam îngrijitoare. O parte din vechiĭ conservatorĭ sînt nemulțumițĭ cu președintele consiliuluĭ, din cauza fidelitățeĭ cu care acesta se ține de condițiunile compromisuluĭ încheiat cu șeful junimiștilor P. Carp. Asemenea se găsesc printre membriĭ conservatorĭ aĭ cabinetuluĭ oamenĭ, carĭ consideră influența morală a junimiștilor asupra afacerilor Statuluĭ ca o stavilă desagreabilă pentru propria lor ambiție.

Vechiĭ conservatorĭ disidențĭ în Cameră și în Senat, sînt nemulțumițĭ cu direcția generală a cabinetuluĭ Catargiu-Carp; *eĭ vor fi conduşĭ în viitoarea sesiune parlamentară de fostul președinte al Camereĭ, D. general Manu, personagiŭ foarte ambițios, dar tot atît de neînsemnat în politică.*

In afară de aceasta, maĭ sînt și cîțĭ-va membri din grupul junimist, carĭ nu se împac nicĭ cu spiritul serios și opus orĭcăreĭ corupțiunĭ, de care este însuflețit șeful lor, plin de merite și de o activitate estra-ordinară, nicĭ cu ideile sale contrare tutulor fraselor șoviniste, pe care le-a manifestat într'un mod atît de strălucit în desbaterile parlamentare din ultima sesiune asupra cestiuneĭ evreeștĭ și situațieĭ streinilor.

In fine, nu lipsesc nicĭ printre conservatorĭ nicĭ printre junimiștĭ niște ambițioșĭ intriganțĭ carĭ nu 'șĭ-aŭ găsit socoteala cu cabinetul Catargiu-Carp.

Intr'o asemenea situație ar fi natural ca ministerul Catargiu-Carp să caute a vedea, chiar de la începutul sesiuneĭ parlamentare, care e numĕrul partisanilor sĕĭ absolut sigurĭ, cu atît maĭ mult cu cît va veni la ordinea zileĭ reforma impositelor, care nu e bine privită nicĭ de proprietariĭ marĭ nicĭ de capitaliștiĭ marĭ.

A se cumpăra la fie-care pas o majoritate prin concesiunĭ ce s'ar face membrilor îndoielnicĭ saŭ ostilĭ din Parlament, aceasta este un mijloc de guvernare care *nu poate intra în vederile nicĭ ale D-luĭ L. Catargiu nicĭ ale D-luĭ P. Carp*. Eĭ nu se vor expune nicĭ la posibilitatea unuĭ vot de blam; și n'ar fi decĭ de mirat, dacă, chiar înaintea deschidereĭ Camerilor, membriĭ majorităţeĭ ar fi pușĭ în fața uneĭ chestiunĭ de cabinet, prin care ar fi silițĭ saŭ să sprijine în mod leal și desinteresat reformele guvernuluĭ, saŭ să dispară, împreună cu ministerul Catargiu-Carp, de pe scena actuală a activitățeĭ lor. Căcĭ, a alcătui o majoritate parlamentară în afară de combinația Catargiu-Carp, este o imposibilitate absolută.

Mĕ opresc aicĭ, căcĭ, cu observațiunile ce am a face asupra acestor două reproducerĭ, așĭ trece peste limitele permise uneĭ reviste.

Voiŭ reveni asupra aprecierilor oficioase; până atuncĭ, trebue să spun că pentru mine articolul din *L'Indépendance Roumaine* este un *comunicat*, și corespondență bucureșteană din *Allgemeine Zeitung* — corespondența inspirată de Petre Carp — este o *amenințare*.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

PARIS, 26 Septembre. — Congresul național al partiduluĭ lucrătorilor, grupul guesdiștilor, a adoptat o moțiune prin care declară că în cazul cînd ar fi atacată, Franța n'ar avea niște apărătorĭ maĭ călduroșĭ de cît pe socialiștiĭ și pe partidul muncitor.

Congresul a exprimat socialiștilor rușĭ simpatiile sale în lupta lor contra despotismuluĭ.

BUDAPESTA, 26 Septembre. — Camera a ales pe D. Perczel, vice-președinte.

VIENA, 26 Septembre. — D. de Coutouly, ministrul Franțeĭ la Bucureștĭ, a sosit cu familia sa.

VIENA, 26 Septembre.—Impĕratul Austrieĭ, Regele Saxeĭ și ceĭ-l'alțĭ oaspețĭ imperialĭ de vînătoare s'aŭ reîntors astă seară din Muerzstey la Schonbrum.

Holera în străinătate

Roma, nicĭ un caz, de maĭ multe zile
Palermo, 30 cazurĭ, 24 decese.
Budapesta, 12 cazurĭ, 5 decese.
Lemberg, 10 cazurĭ, 7 decese.

Greva minerilor

LONDRA, 26 Septembre. — 3000 de minerĭ s'aŭ pus în grevă la Ebbw-Vale și în Monmolibshire, pentru că administrația angajase niște lucrătorĭ carĭ nu fac parte din sindicat.

NOTHINGANN, 26 Septembre.—Administrația minerilor din Hucknall, două din cele maĭ importante mine din comitat, a făcut cunoscut lucrătorilor că pot să reia lucrul cu vechile lor salariĭ, pentru că prețul cărbuneluĭ s'a urcat. Numaĭ sînt motive de a micșora salariile.

SATIRA ZILEI

Trăsura luĭ Drumont

In sfîrșit unul din marele mistere ale guvernamentalismuluĭ, s'a desvăluit. Până acum toată lumea se mira cum se făcea că ziarele serioase aveaŭ tot-d'a-una informațiile cele maĭ sigure și maĭ de seamă, tot odată. Mulțĭ credeaŭ că *Timpul*, *Constituționalul* și alte surate, stăteaŭ în legătură cu *Dracul șchiop* al luĭ Lesage; alțiĭ, că aveaŭ iarba fiarelor saŭ vre-o altă bazaconie cu care deschideaŭ imediat toate ușile autorităților, ușĭ tot atît de rezistente ca și ale buduarelor *high-life*.

Nimic din toate astea.

Constituționalul ne-o dovedește în numĕru-ĭ de azĭ, prin aceste rîndurĭ de o seriozitate *hors-concours*:

«Erĭ la orele 1 și jum. A. S. I. ducesa de Coburg și fiicele Sale, însoțite de M. S. Regele, aŭ sosit în capitală.

«Drumul de la gară la palatul regal, prin căile Griviței și Victorieĭ, M. S. și oaspele sale l-aŭ făcut într'o trăsură înhămată *à la Drumont...*»

A la Drumont! O trăsură înhămată *à la Drumont*, adecă înhămată în contra ovreilor!... Asta e culmea antisemitismuluĭ, din partea regeluĭ Carol și a duceselor de Coburg, mame și fiice! Luĭ Polihroniade, vechiul dar tot singurul nostru luptător antisemit, nu ĭ-ar fi trecut nicĭ odată prin minte să treacă pe căile Griviței și Victorieĭ, într'o trăsură înhămată à la Drumont.

Căcĭ, orĭ cine e puțin în curent cu politica fialcovskiană, adecă europenească, știe că Drumont e cel maĭ înverșunat antisemit din Franța, și directorul ziaruluĭ *La libre parole*.

Iată decĭ cum *Constituționalul*, cel maĭ serios și maĭ bine informat ziar din strada Doamneĭ, ne spune verde că regele Carol și ducesele de Coburg sînt cele maĭ antisemite «persoane» din România.

Și maĭ iată cum s'a descoperit misterul cel în vecĭ nepătruns: toate informațiile serioase și autentice ale ziarelor guvernamentale, sînt aduse în trăsurĭ à la Drumont...

Apoĭ, de aea eraŭ așa de serioase!

Cerber.

Un toast de lacheŭ

Da! toast de lacheŭ, iar nu de ministru, a fost toastul ce Take Ionescu a ținut la Craiova; căcĭ dînsul, uitînd atît poziția cît și rolul ce avea acolo, n'a ezitat, pentru a lingușí încă odată pe Rege, de a spune chiar un neadevĕr.

Căcĭ ce sens aŭ cuvintele sale: Ceea ce datorim M. S. Regeluĭ, în renașcerea Romînieĭ, veacurile viitoare o vor spuneo maĭ bine de cît noĭ, și în tot-d'a-una vor înțelege unde am fi fără dînsul. Istoria, Domnilor! din toate muncile, care aŭ creat România contimporană, nu v'a cunoaște de cît pe acea a luĭ Carol I; în slava luĭ vecĭnică și statornică se vor topi muncile și sforțările noastre a tuturor.

Am transcris aci în întregime cuvintele ministruluĭ lacheŭ, pentru ca fie-care să poată judeca ast-fel, cît de nepudic *este acest individ; iar acum vom întreba:*

Ast-fel trebue oare să vorbească, în o țară constituțională, un ministru al eĭ?......

Cum? pentru a complace Suveranuluĭ, și pentru a'L lingușí, trebue oare să mergĭ pînă a falșifica istoria, a insulta țara?

Cum? Generațiunĭ întregĭ, și nume ale unor bărbațĭ contimporanĭ ca Brătieniĭ, Rosetti, Golescu, Cuza, Kogălniceanu, Negri și alțiĭ carĭ aŭ sacrificat tot luptînd pentru a face din noĭ o țară și o națiune liberă, nu vor avea nicĭ un drept la recunoștința noastră, și vor fi ast-fel datĭ uităreĭ? iar totul se va recunoaște ca făcut numaĭ de Carol?......

Poate să o zică aceasta lacheiĭ și lingușitoriĭ prin banchet urĭ saŭ alte ocaziunĭ; dar națiunea adevĕrată va răsplăti — suntem sigurĭ — cu recunoștința sa pe fie-care după faptele luĭ; căcĭ nu la banchet urĭ și nicĭ în toasturĭ să serie istoria țărilor și a Regilor.

Declarațiunele ministruluĭ de instrucție nu vor încălzi, nicĭ nu vor mișca de sigur inima Suveranuluĭ, care își va aduce aminte că acel ce n'a avut recunoștința către părintele sĕŭ, nu va avea-o nicĭ către El, și îl va renega și pe Dînsul, precum și-a renegat pe tatăl sĕŭ.

Afle lacheiĭ și lingușitoriĭ că în țările constituționale, unde totul este subordonat voințeĭ și putereĭ națiuneĭ, se întîmplă ceea ce zicea bătrânul profesor Nicolae Ionescu, în conferințele sale de la Ateneŭ asupra Invĕțămintelor din Istoria Patrieĭ:—Actele cele marĭ le fac Națiunele... Suveraniĭ pun numaĭ pecetea pe ele, după ce aŭ fost făcute de Națiune.

Iată, D-le Ministru! cum se vorbește și se simte când nu aĭ în vine sînge de lacheŭ!

Argus

Rubrica Armateĭ

Nu maĭ avem încotro. Plîngerile nenumĕrate pe care le primim, în fie-care zi, contra cutăruĭ saŭ cutăruĭ șef militar, contra dispozițiunilor arbitrariĭ, precum și demisiunile din ce în ce maĭ multe ale ofițerilor desgustațĭ, ne silesc a deschide o rubrică specială pentru armată.

In această rubrică vom publica, treptat, scrisorile și denunțările ce vom primi în fie-care zi, spre a putea, la sfîrșitul fie-căreĭ lunĭ, să întrebăm pe foițele guvernamentale dacă toate ticăloșiile cîte se vor fi adunat sînt mereŭ tot «cazurĭ izolate».

Pentru astă-zĭ, neavînd timp să controlăm încă exactitatea faptelor ce ni se povestesc de către un abonat din Bîrlad, ne mulțumim a reproduce din ziarul liberal ieșan *Evenimentul*, următoarele două știrĭ:

D-niĭ locotenențĭ I. Manoliu și Al. Tăutu, cel întîiŭ din cavalerie, cel al doilea din infanterie, și-aŭ prezentat ministeruluĭ de rĕzboiŭ, demisiunile lor din armată.

Ambele demisiunĭ aŭ fost respinse.

Asemenea a demisionat, pentru cauză de boală, D. locotenent Sava Eduard, din regimentul 2 geniŭ.

*
* *

Cum se vede, chiar demisiunile se înmulțesc cu o repeziciune uimitoare.

Dar, demisiunile maĭ mult saŭ maĭ puțin zgomotoase ale atîtor ofițerĭ, dintre carĭ uniĭ superiorĭ, numaĭ reputațieĭ ministruluĭ respectiv nu pot folosi.

Iată de ce Jack nu vrea să primească, cu nicĭ un preț, nicĭ una din demisiunile ce i-se prezintă.

Până acum, după cît aflăm, în anul acesta s'aŭ înregistrat la ministerul de rezboiŭ aproape două sute demisiunĭ. De prisos să maĭ revenim asupra cauzelor; ele se cunosc de toțĭ, și aŭ fost împrospătate în articolul «Documente milităreștĭ».

M. G.

BULETIN EXTERIOR

Inarmărĭ fără sfîrșit

Duminică 1 Octombre stil noŭ, a intrat în vigoare noua lege militară germană care a costat atîtea lupte, a agitat atîta Germania. Această lege a amenințat țara c'un conflict constituțional.

Cititoriĭ își vor aduce aminte cum vechiul Reichstag refuzînd să voteze proiectul a fost trimis să se plimbe. Campania electorală ce a urmat după disolvare a fost una dintre cele maĭ înverșunate.

Noul Reichstag eșit din urnă în ziua de 15 Iunie, a votat în sfîrșit proiectul de lege, fără însă de a maĭ întreba pe guvern de unde se vor acoperi nuoile și enormele cheltuielĭ.

Dar tocmaĭ în jurul acestor cheltuielĭ s'a învîrtit afacerea. Germania nu este Franța, ea e sleită de puterĭ, e încărcată și suprasaturată cu imposite, poporul e sărac și trăește de azĭ pe mîine. Imposite nuoĭ nu maĭ poate suporta și tocmaĭ acesta a fost principalul motiv de respingere.

Guvernul ca să înduplece opoziția a făcut o declarație formală cum că muncitorimea va fi de astă-dată cruțată, că nuoile impozite le vor suporta clasele maĭ avute. Această declarație însă aŭ făcut-o toate guvernele orĭ de cîte orĭ era vorba de obținere de nuoĭ credite, de creare de nuoĭ impozite și cum s'a ținut de cuvînt se poate vedea din faptul cum apasă de greŭ impozitele indirecte pe obiectele de prima necesitate, pe umeriĭ slabĭ aĭ uvrieruluĭ german.

Din această cauză muncitorul n'a dat crezămînt nicĭ ultimeĭ declarațiunĭ a D-luĭ Caprivi, și cîtă dreptate a avut dovedesc cele ce se vorbesc deja despre nuoile impozite. Clasele avute, patriotice și gata la jertfe din punga altuia, aŭ știut și de astă dată prin influența lor în Stat să-șĭ salveze interesele. Aceasta se înțelege că nu poate de cît să amărască și maĭ mult pe declasați.

Cum, în ast-fel de împrejurărĭ, guvernul german are îndrăzneală de a veni deja cu un noŭ proiect militar, aceasta e aproape neesplicabil. De astă dată e vorba de o mărire considerabilă a floteĭ, mărire care, după cum afirmă ziarul bine informat *National Zeitung*, va necesita cheltuelĭ nuoĭ și foarte însemnate.

Opinia publică germană a crezut că lupta cea grea ce a trebuit să ducă guvernul pentru obținerea legeĭ militare ce a intrat în vigoare acum duoĕ zile, i-a tăiat pofta de a maĭ veni cu proiecte militare cel puțin un deceniŭ. Pe de altă parte D. de Caprivi a declarat că odată proiectul de lege militară votat, guvernul nu se maĭ gîndește la nicĭ o înarmare maĭ departe, de oare-ce Germania va fi deja destul de tare spre a ținea piept și Franțeĭ și Rusieĭ.

Patru lunĭ sînt abia de cînd D. Caprivi a făcut această declarație în Reichstag și proiectul pentru mărirea considerabilă a floteĭ, care se va discuta chiar în sesiunea ce vine a Parlamentuluĭ, dovedește lumeĭ întregĭ ce preț trebue să se pue pe solemnele declarațiunĭ ce vin de sus.

Dar încotro duc aceste înarmărĭ și unde vor sfîrși ele?

La această întrebare rĕspunsul e simplu: la ruină complectă și la un rĕzboiŭ care va izbucni de îndată ce înarmările nu vor maĭ fi cu putință, popoarele fiind economicește și financiar cu desăvîrșire sleite. Uniĭ cred că în acest caz va urma maĭ de grabă dezarmarea generală. Se poate, e cel puțin de dorit, părerea noastră însă e că dezarmarea generală va avea loc numaĭ cînd popoarele vor fi cu adevĕrat suverane, vor fi stăpîne pe destinele lor.

Nefiind în interesul națiunilor și nicĭ a civilizațieĭ barbaria și măcelul, ele vor fi preocupate de marea chestie a înfrățireĭ care se va deslega odată cu cea maĭ arzătoare chestie de cînd există lumea, cu chestia socială.

X. X.

HENGHERII

Dacă D. Nicu Filipescu nu și-o fi pus în gînd să îmbogățească comuna cu taxele luate de pe cîiniĭ prinșĭ de hengherĭ, atuncĭ sperăm că va porunci să înceteze scandalul revoltător la care daŭ naștere ceĭ însărcinațĭ cu prinderea cîinilor.

Primarul capitaleĭ știe, ca și toată lumea, că D. colonel Rasty, prefectul polițieĭ, are un cățeluș pe care îl iubește așa de mult în cît îl poartă în brațe... probabil și la consiliul de miniștri. Inchipuiască-șĭ D. Filipescu că se întîmplă următoarea... nenorocire:

Plictisit de glumele ziarelor opoziționiste cu privire la nedespărțitul sĕŭ prieten, D. colonel Rasty se hotărăște într'o zi să-șĭ lase odorul acasă. Dar, ieșind pe jos, nobilul animal îl petrece până la poartă, unde se oprește puțin ca să se uite după stăpînu-ĭ care se depărtează.

De-abea colonelul— care de astă-dată e îmbrăcat ca un simplu muritor — a făcut două-zecĭ de pașĭ, cînd vede înainte-ĭ trăsura funebră a celor maĭ sincerĭ prietenĭ aĭ oamenilor; îngrijit, fară să știe de ce, se întoarce încet îndărăpt.

Hengheriĭ sînt niște țigănașĭ de 14-16 anĭ; un țigan maĭ bătrîn, mînă calul.

Ajungînd în dreptul caseĭ D-luĭ Rasty, țigănașiĭ văd cățelul, frumos, șezînd pe marginea trotuaruluĭ; unul din eĭ se dă pe lîngă uluce, și sperie cățelul așa ca să-l trimită drept în lațul celuĭ-lalt țigănuș. Dar nu isbutesc, și se iaŭ după dînsul, cu căruță cu tot: dacă-l prind, știŭ bine că va ieșĭ un bacșiș gros...

Cățelul fuge o jumătate de minut, dar se întoarce imediat spre casă; țiganiĭ se ațin cu toțiĭ și-l prind. La țipetele desperate ale nenorocituluĭ animal nedeprins cu ast-fel de gimnastică, se adună toțĭ veciniĭ, toțĭ trecătoriĭ; din curtea D-luĭ Rasty aŭ ieșit servitoriĭ și stăpîniĭ. Insușĭ colonelul a asistat aproape la întreaga scenă; dar cînd a ajuns acolo, cățelul era deja în ladă.

Față cu atîta lume indignată, toate amenințările colonelului—îmbrăcat civil, să nu se uite,—toate propunerile de rescumpărare, sînt zadarnice; țiganii se tem să primească banî în fața atîtor martorî, și spun că nu se poate scoate cățelul de cît de la magazie.

* * *

Ce zice D. Nicu Filipescu, de acest caz, care s'a întîmplat întocmaî afară numaî că, în locul numeluî adevĕrat s'a pus al D-luî colonel Rasty?

Nu crede D-sa că sistemul de a prinde cățelușiî de casă, spre a lua apoî bacșișurî grase, este o pungășie pe care nu sînt vinovațî cetățeniî să o sufere?

Și că e un sistem acesta, avem următoarea dovadă:

E vr'o sĕptĕmînă de cînd un prieten al nostru a găsit, tolănit într'un fotoliŭ din salonul sĕŭ, un cățel de curte, plin de rapăn și cine maî știe de ce. Acel cățel, a ajuns de vr'o două zile în pasagiul Bănceî Naționale, unde se plimbă, de la ușa restaurantuluî din fața redacțieî noastre, la ușa magazinuluî Coconescu, la berărie, saŭ la cirnățăria spaniolă.

Și pe cînd cîiniî bolnavî, rîpciugoșî, se plimbă nesupărațî în centrul orașuluî, prin strade lăturalnice hengheriî fură cățelușiî de casă, spre a smulge apoî bacșișurile stăpînilor lor.

Cităm un caz: țiganiî aŭ trecut Sîmbătă pe calea Dudeștî, între orele 8 și 9 dimineața.

Dacă maî vrea și altele, nu-î va fi greŭ D-luî Nicu Filipescu să le afle; bunăvoința numaî să nu-î lipsească!

Cerber.

CONVORBIRI INTIME

Cuvintele unuî soldat

Ascultam cu multă atențiune plîngerea amiculuî meŭ Z., bacalaureat, care își face voluntariatul în armată. În afară de absurditățile și tirania disciplineî, sub a căror apăsare voința unuî om e cu desăvîrșire nimicită, bietul tînĕr făcuse cunoștință cu înjurăturile unuî serjentmajor și cu pumniî căpitanuluî, revoltîndu'l adînc sufletește.

Mĕ sileam să'l încredințez că ne sunt cunoscute aceste barbariî, și că în special, ziarul nostru, cu toate dezaprobările meschine ce întîmpină, nu încetează a duce o campanie energică împotriva sălbătăciilor din cazarme. Pe lîngă aceasta, iî amintiî spiritualele capitole din *Moș Teacă* ale amiculuî nostru Anton Bacalbașa, care, în afară de nota lor umoristică, învederează o rară putere de observațiune și de analiză. *Moș Teacă* ne face să rîdem, dar gîndindu-ne la ceî carî sunt destinațî a trăi subt tirania luî, ne întristăm și ne adîncim către'reflecțiunî dureroase. Acest tip este sintetizarea sufletuluî imoral și neuman, pe care îl formează educațiunea cazarmelor.

Voluntarul surise, cu o amărăciune de șceptic, și îmî repetă de maî multe orî: «Nu științî nimic... nu știțî nimic»...

Nu știm nimic ?.

— «Eî da, în armată se petrec barbariî maî monstruoase, maî îngrozitoare de cît se scriŭ și de cît se vorbesc.» Și, între altele, povesti despre un locotenent, care venea acasă aproape în fie-care seară beat, silea ordonanța să intre într'un sac și-l bătea cu un trăgător, ce-l ținea agățat în cuî, prezentîndu-l amicilor seî cu numele de «Sfîntu Haralambie.»

Sunt surprinderî care te fac incapabil de-a articula un cuvînt, de-a face un gest. Amicul meŭ continuă: «Printr'un singur mijloc s'ar putea descoperi întreaga Bastilie a acestor barbariî militărești, menită să revolteze, chiar spiritele celor maî neîncrezătorî. Și iată cum: orî-ce tînĕr, fie sorțar saŭ voluntar, dintre ceî carî știŭ carte, ar trebui să noteze, într'un caiet, toate barbariile pe care le îndură, le observă, saŭ li se mărturisesc de către camarazii lor.

Cu chipul acesta s'ar aduna numeroase memoriî, ce ar putea servi ca documente reale pentru a scoate la iveală marele roman al *schingiuirilor*, al *trăgătoarelor*, al *pedepselor* și ale altor barbariî, asupra cărora astăzî tot se maî aruncă vĕlul pudoareî; desmințirile mincinoase și nerușinate.

Și să nu socoteștî că este dificil a se scrie asemenea memoriî; dar ceî carî aŭ suferit în armată, după ce scapă de dînsa, uită. Publicarea unor documente de felul acesta le-ar înlesni ziarele saŭ s'ar publica prin broșurî. Ele s'ar rĕspîndi, căcî este o lege morală ca adevĕrul, ignorat multă vreme, să triumfe maî tîrziŭ.

Care este omul acela care a respirat atmosfera cazarmelor, să nu zică: ce-am suferit în armată!...

În această esclamație, în acest suspin, este o durere; și durerile trebue să ne intereseze. Pentru ce plîngem, pentru ce suntem triștî, pentru ce suferim, cred că sînt cele maî serioase probleme ale stăreî noastre morale de astăzî.

Cuvintele amiculuî meŭ, fără îndoială sînt drepte. Asupra lor atrag atențiunea acelora carî trec prin tristul infern al cazarmelor. Să mediteze asupra lor. Ele îndeamnă la o acțiune comună în potriva unuî rĕŭ, care este o rușine și una din marile durerî ale veaculuî.

Tradem.

INFORMATIUNI

Lectoriî noștri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila *și la pagina a patra* bursa din Bucureștî *precum și* plecarea și sosirea trenurilor din și în Bucureștî.

Informatiuni din editia a doua de Dominică

De ale Regeluî......

Deosebirea între vechiî Domnitorî romînî și Domnitorul strein Carol I, este că Domnitoriî romînî dedeaŭ mult și făceaŭ sgomot puțin, pe cînd Carol I dă puțin și face sgomot mult.

Dovadă *Monitorul Oficial* No. 139 de Mercurî, care coprinde după obiceiŭ zilnica inserțiune reclamă regească pe paginile 3783 și 3784.

Și această ridicolă reclamă regească arătă publiculuî că Regele a fost și a ascultat sfînta Liturghie.

Adevĕr este că poate Regele să fi *auzit* sfînta Liturghie însă tot trecutul Luî ne dovedește că nicî-odată n'a *ascultat* sfînta Liturghie.

Sfînta Liturghie zice ca acel care are să dea aceluia care nu are.

Regele nu dă.

Sfînta Liturghie zice că dreapta să dea și stînga să nu știe.

Regele și cînd dă demîncare bate toba prin *Monitor* cuî a dat și pe lîngă numele și pronumele invitaților le maî pune și titlurile și profesiunea ca să coprindă loc mult și termină cu cuvintele: «*Și alte persoane de distincțiune*» că să se creadă că dă de mîncare la lume multă.

După *Monitorul* No. 139 în cursul sĕptămîneî trecute a avut onoarea (?) să dejune și să prinzească la Castelul Peleș, bine numerate *șapte spre-zece persoane*, Domnî și Doamne, între care figurează D. maior Cocea și lipsește D. Dimitrie Ghica.

Șapte spre-zece persoane! meargă cîte *cincî lei* de gură, face *85 leî* pe sĕptămînă.

Regele primește de la țară cîte cel puțin (400 miî) *una sută miî lei pe sĕptămînă* dacă socotim lista civilă, veniturile Domeniuluî Coroaneî și ale moșiilor regeștî cumpărate din economiile listeî civile și ale apanagiuluî.

Să ieî pe sĕptămînă *100.000 leî* venit și să daî pentru musafirî *85 leî* este a *auzi* iar nu a *asculta* sfînta Liturghie.

Tor.

—

Guvernul austro-ungar a propus guvernuluî romîn încheierea uneî convențiî asupra pescuituluî pe Dunăre.

Deocamdată însă, guvernul nu pare dispus să facă o convenție asupra pescuituluî, până nu vor expira contractele pe care statul le are cu ciți-va marî pescarî din țară.

—

Incrucișătorul Elisabeta a sosit alaltăseară în portul Constanța din excursiunile făcute la Constantinopole, Sinope, Yalta, Sebastopol și Odessa.

Incrucișătorul va sosi mîine la Galațî și sĕptămîna viitoare va duce pe Rege la Brăila.

—

Ministerul de interne a comandat 32 de prese portative pentru prefecturele județelor.

Aceste prese vor servi la reproducerea în maî multe exemplare a circulărilor ministeriale și prefectorale.

—

Ducesa de Saxa-Coburg pleacă la finele sĕptĕmâneî viitoare la Coburg.

—

Personalul diviziei cultelor de la ministerul de culte și instrucție, nu va fi înmulțit până la 1 Aprilie viitor, din causa că legea Cleruluî nu se poate aplica până la viitorul an bugetar.

—

Sâmbătă s'a celebrat, în biserica Domnița Bălașa, un serviciŭ funebru pentru odihna sufletuluî defunctuluî prinț Grigorie Basarab Brancovan, încetat din viață în luna Octombre 1886.

Familia, prieteniî și cunoscuțiî defunctuluî aŭ asistat la această ceremonie.

Sf. Sa Vicarul Mitropolieî a oficiat.

—

Iată sumarul **ADEVĔRULUI ilustrat și literar** de erî Duminecă 26 Septembre.

Poezia socială de *Anton Bacalbașa*.
Galeria literară *[Al. A. Macedonsky]*.
Convorbire cu D. A. Vlahuță de *Inot*.
Intiia femeie (poezie) *Traian Demetrescu*.
Moș Teacă redactor la Revista Armateî de *O. Deșcă*.
Adulterul *[St. B-u]*.
Uitare (poezie) de *Coresi*.
Informațiunî, Ultime Telegrame.

ILUSTRAȚIE:

In curînd va avea loc...

Contribuabiliî aŭ nu numaî dreptul dar și datoria să nu tacă, și să denunțe orî și ce abuz de putere, ca, prin denunțare, să contribue la zilnica lor împuținare.

Este de obște cunoscut că membriî regimuluî cu partisaniî lor, rude, prietenî, deputațî, senatorî și funcționarî, plătesc impozite maî micî de cît datoresc în realitate pentru venitul proprietăților ce posedă.

Este dar de datoria contribuabililor să cerceteze și să dea alarma făcînd cunoscut orî și ce impozit vor afla că se plătește în maî puțin de cît este legal și drept datorit fie pentru moșie, fie pentru case, patente, moștenire, etc.... etc....

Atare științe noî le primim cu plăcere. Ele ni se pot trimite prin poștă pe adresa: *Tor, la administrațiunea ziaruluî Adevĕrul.*

Ele pot fi și anonime de oare ce noî sîntem hotărîțî, de a lua act de ele, și a le publica, numaî după ce ne vom fi convins prin noî înșî-ne că sunt adevĕrate.

Ne-am hotărît să facem această constatare ca să mărim materialul ce pregătim pentru actul de vînzare al regimuluî, pentru ca la căderea luî să treacă de pe banca ministerială pe aceea a acuzaților în fața înalteî Curțî de justiție.

Numaî ast-fel înțelege publicul să poată izbuti ca țara să facă cîte un pas înainte.

Tor.

ȘTIRI TELEGRAFICE

HAMBURG, 24 Sept. — *Hamburger Correspondenz* află din sorginte sigură că Prințul de Bismark va sosi mîine-seară la 11 la Freedrichsruhe, cu un tren special.

PARIS, 24 Sept. — După *L'Autorité* proiectul de conversiune a renteî 4 ½ la sută este supus în acest moment la la parchetul agenților de schimb.

Grevele în Franța.

LENS, 24 Sept.—D. Thurot redactor, la *Petite Republique*, organ socialist, a fost arestat pentru că a pronunțat la Mericourt un discurs de excitare.

Deputatul Baudin a fost împedecat de a face la Drocourt o conferință de agitare. O vie emoțiune domnește în districtul greveî, din această causă.

In bazinul Pas-de-Calais greviștiî aŭ reînceput patrulele pentru a împedeca lucrul. Eî aŭ dărîmat casa circiumaruluî la care se întruneaŭ lucrătoriî negreviștî. Jandarmeria i-aŭ împrăștiat. S'aŭ făcut două arestărî.

Holera în atrĕinătate

Galiția, 11 cazurî și 3 decese.
Ungaria, 12 cazurî și 8 decese.
Livorno, 5 cazurî și 3 decese.
Palermo, 30 cazurî și 21 decese.

GUY DE MAUPASSANT

ORDONANTA

Cimitirul plin de ofițerî avea înfățișarea unuî cîmp înflorit. Chipiurile și pantaloniî roșî, galoanele și nasturiî galbenî, săbiile, epoletele statuluî major, șireturile vînătorilor și husarilor se strecuraŭ printre morminte, ale căror crucî albe saŭ negre, ridicaŭ brațele lor de fier, de marmoră saŭ de lemn peste poporul dispărut al morților.

Se înmormîntase femeia colonieluluî Limousin. Cu două zile înainte, pe cînd lua baie, se înecase.

Serviciul se sfîrșise, preotul plecase, dar colonelul, susținut de doui ofițerî, sta încă în fața mormîntuluî în fundul căruia părea că vede cosciugul de curînd închis, unde dormea corpul tînereî sale soțiî.

Era aproape bĕtrîn, slab și înalt, cu mustățile albe. Trecuseră treî anî de cînd se căsătorise cu fiica unuî camarad, care rĕmăsese orfană, după moartea tatăluî sĕŭ, colonelul Sortis.

Căpitanul și locotenentul care îl țineaŭ de brațe, căutară să'l depărteze de lîngă mormînt. El rezista, cu ochiî plinî de lacrimî pe care se silea să le ascundă, spre a nu se arĕta slab și murmura încet: «Nu, nu, maî stațî puțin» și voia să rĕmînă acolo, lîngă mormîntul, care îî părea fără fund, un abis unde căzuse inima și viața sa, tot ce-î rĕminea pe pămînt.

Generalul Ormont s'apropie grabnic, apucă de braț pe colonel și îl atrase aproape cu forța: «Aide, camaradul meŭ, nu trebue să rĕmâî aicî». Colonelul se supuse și reintră acasă.

Deschizînd ușa cabinetuluî, zări o scrisoare pe masa sa de lucru. Uitîndu-se la ea, era să leșine de emoțiune și de surprindere, căcî recunoscu scrierea femeiî sale. Scrisoarea purta timbrul poșteî cu data aceleiașî zile. Desfăcu plicul și citi:

«Tată,—dă-mî voie a te numi ast-fel, ca și odinioară. Când veî primi această scrisoare, eŭ voiŭ fi moartă, sub pămint. Și ast-fel poate mĕ veî ierta.

Nu caut a te emoționa saŭ a scuza greșeala mea. Voiŭ să-țî mărturisesc numaî, cu toată sinceritatea uneî femeî care se va sinucide peste o oră, tot adevĕrul.

Când m'aî cerut în căsătorie, de generozitate, eŭ am primit cu recunoștință, și te-am iubit cu toată inima mea de fată. Te-am iubit așa cum am iubit pe părintele meŭ, maî mult de cât atât; și într'o zi, cînd mĕ țineaî pe genuchĭ, sărutîndu-mĕ, ți-am zis: *Tată*, fără să voiesc.

A fost un țipăt instinctiv, spontaneŭ al inimeî. In adevĕr, D-ta eraî pentru mine un tată, nimic de cît un tată. D-ta aî rîs, și mi-aî zis:

«Numește-mĕ tot-d'a-una așa, copilul meŭ, asta îmî face plăcere».

Cînd am sosit în acest oraș, — iartă-mĕ, tată, — am început să iubesc. Oh! am rezistat mult timp, aproape doî anî, citește bine; apoî am cedat, am devenit culpabilă, o femeie pierdută.

Pe *el* nu-l veî ghici nicî odată. In această privință sunt liniștită, pentru că eraŭ doî-spre-zece ofițerî carî veneaŭ la noî și pe carî iî numeaî cele două-spre-zece constelațiunî ale mele.

Tată, nu încerca să-l cunoștî și să-l urăștî. El a făcut ceea ce ar fi făcut orî-cine, și apoî, sunt sigură că și el m'a iubit.

Dar, ascultă, — într'o zi ne dedesem întîlnire în insula Becaținelor, știî, mica insulă din dosul moareî. Eŭ trebuia să înot, el trebuia să mĕ aștepte în frunzișiŭ, și să stea acolo pînă seara pentru ca să nu-l vadă nimenî. Mĕ aflam cu el, cînd ramurile se deteră la o parte și zărirăm pe Filip, ordonanța ta, care ne surprinsese. Simțiî că eram pierdutî, deteî un țipăt; dar amicul meŭ îmî zise: «Dute, tu, și lasă-mĕ singur cu acest om?»

Plecaî atît de emoționată, că trecînd apa era să mĕ înec, și reveniî acasă așteptîndu-mĕ la ceva grozav.

După o oră, întîlnind pe Filip în coridorul salonuluî, îmî șopti: «Sunt la ordinile Doamneî, dacă avețî să-mî dațî vr'o scrisoare». Atuncî, înțeleseî că amicul meŭ cumpărase credința acestuî om.

Iî deteî scrisorile, — toate scrisorile mele. El le ducea și-mî aducea rĕspunsurile.

Aceasta a durat două lunî. Aveam încredere într'însul cum aî și tu.

Și iată ce s'a întîmplat, tată. Intr'una din zile aflîndu-mĕ absolut singură în insulă, întîlnii ordonanța. El m'aștepta, și îmî mărturisi că ne va denunța și îțî va arăta maî multe scrisorî de-ale mele, pe care le ascunsese, dacă nu voiŭ ceda dorințelor sale.

Oh! tată, scumpul meŭ tată, am simțit frică, o frică lașă, nedemnă, frică maî ales de tine, care eștî bun și eŭ te înșel, frică apoî de el — l-aî fi omorît; — și mĕ și gîndiî că poate voiŭ putea să cumpĕr din noŭ credința acestuî mizerabil care mĕ iubea, — ce rușine!

Noî, femeile, suntem așa de slabe, că ne pierdem capul maî repede ca voî. Și apoî, cînd aî căzut odată, e lesne să cazî din ce în ce maî jos. Crezî că știŭ ce am făcut? Am înțeles numaî că unul dintre noî trebuia să moară, — și m'am dat acelei brute.

Vezî, că nu încerc să ascund nimic.

Atuncî, atuncî,—atuncî ceea ce prevedeam, se realiză,—a continuat a fi și el amantul meŭ, ca și cel-l'alt. Nu este aceasta îngrozitor? Și ce pedeapsă merit?

Atuncî mi-am zis: trebuie să mor. In viață, n'așî fi putut să-țî confesez această crimă, Moartă, nu mĕ sfiesc. Nu

---

FOIȚA ZIARULUI *ADEVĔRUL* 13

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

VI

Miezul nopțeî într'o casă de joc

— Nu, nu! — zise tînĕrul, mișcat de durerea verișoareî sale, pe care o iubea din copilărie și pecare era s'o de de soție. Mĕ cheamă la căpătîiul unuî prieten bolnav.—Iată scopul călătorieî mele.

Inainte ca ea să maî fi avut vreme să-î pue vr'o întrebare, el părăsise salonul.

Lucy Maldon își puse mînele pe piept ca pentru a opri bătăile inimeî sale și trase cu urechea. Cînd nu maî auzi pașiî văruluî său pe scară, ea alergă în camera sa, își schimbă repede rochia de bal cu niște haine închise și calde și se acoperi cu un paltor mare. Deschise maî întîiŭ o ușă ce ducea la scara de serviciŭ, coborî, trecu printr'un vestibul și ajunse în stradă.

Ploua cu găleata, era întunerec besnă, tot ce povestim se petrecuse așa de repede, în cît ceasornicele sunaŭ unu după miezul nopțeî tocmaî în momentul în care Lucy Maldon se strecura pe poarta caseî de alăturî cu palatul Willonghby. Scopul eî era să pîndească plecarea văruluî sĕŭ și să-l urmărească orî ce s'ar întîmpla. Ea nu așteptă mult. Abia trecuseră cincî minute și el eșea însoțit de fratele sĕŭ Lionel.

— Lionel e cu dînsul, gîndi Lucy. Aveam deci dreptate. S'a întîmplat o nenorocire!

Ea auzi porunca pe care marchizul o dădu vizituluî, după ce intrase în casă lacheul ce-l însoțise până la trăsură.

— La gara de la Podul Londreî!

Cuvintele acestea ajunsneră deslușite la urechea copileî, care, îndacă ce trăsura dispăru, zbură maî mult de cît merse pînă la o stațiune de trăsurî și urcîndu-se într'una, dădu ordin birjaruluî s'o ducă cu cea maî mare iuțeală tot acolo.

VI

Un duel pe malul măriî

Intr'o dimineață noroasă și rece de primă-vară, abia se făcuse ziuă, cînd patru indivizi ieșeaŭ de la ambarcader și intraŭ în Douvres cîte doî.

Aceste persoane se îndreptară fără codire spre unul dintre principalele otelurî ale orașuluî și cerură un salon separat. Unul dintre dînșiî porunci un dejun și, pe cînd acesta se pregătea, lordul Lionel Montford și locotenentul Saunderson se așezară la o masă maî la o parte pentru a discuta cîte-va condițiunî ce maî eraŭ de regulat în privința dueluluî, care trebuia să aibă loc.

Nu exista o inimă maî nobilă de cît a luî Augus, marchiz de Willonghby; dar în ora aceasta liniștită și solemnă, în locul acesta frumos, gata să se joace așa de ușor cu viața pe care Dumnezeŭ i-o dăduse cu un scop maî înalt, e cu neputință ca o părere de rĕŭ să nu fi venit atuncî să-î turbure sufletul. Poate că inima sa se strîngea gîndindu-se la Lucy Maldon, vara sa atît de iubitoare.

Nicî prin minte nu-î trecea că chiar în acest moment Lucy, în picioare la una din ferestrele oteluluî la care trăsese și el, nu pierdea din vedere ușa principală a caseî.

Ea ajunsese la stațiunea de la podul Londreî tocmaî la vreme pentru a vedea pe Augus luînd pentru dînsul și pentru frate-sĕŭ bilete la Douvres. Ast-fel informată asupra țînteî călătorieî lor, ea se grăbi să ia la rîndul sĕŭ un bilet și se suî în vagon fără a se uita în care vagon se urcaseră eî.

Ajunsă la Douvres, ea întrebuință aceleașî precauțiunî și isbuti să urmărească pe ceî patru domnî fără ca eî s'o poată zări. Ea îî văzu intrînd la otel și intră acolo după zece minute. Spuse servitoruluî și cameristeî că vrea să plece cu vaporul și îșî porunci un dejun, pe care însă nu-l atinse.

Ceî patru călătorî spuseseră acelaș lucru, așa că oameniî oteluluî nu bănuiră nimic și nu-șî închipuiră că geamantanul cel mic, pe care îl ducea loco. Saunderson, conținea o păreche de pistoale.

Colonelul cu martorul săŭ dejunară la o masă, ceî doî frațî la alta.

Nicî ofițerul austriac, nicî D. Saunderson nu păreaŭ a se sinchisi cituși de puțin de scena tragică ce trebuia să se întîmple peste cîte-va minute. Eî mîncară cu multă poftă și băură două sticle de vin vorbind în șoapte.

Augus, din potrivă era grav tăcut și liniștit. El nu găsea niciî mîncarea, nicî cafeaoa și, cu coatele pe masă, cu capul pe mînă, părea pierdut pe gîndurî.

Lionel părea cu mult maî agitat de cît marchizul.

Mîna-î tremura atît de tare, în cît abia ținea furculița și se vĕzu silit să înceteze de a se preface că mănîncă cu poftă, cînd nu era așa.

— Lionel, zise marchizul după o tăcere lungă, dacă voiŭ murî astăzî, ceea ce e probabil, căcî colonelul e maî trăgător la semn de cît mine, tu veî fi marchiz de Willonghby.

— Augus!... Augus!... Fie-țî milă, nu vorbi așa! strigă Lionel înfiorat.

— Trebue, căcî am să-țî fac o rugăminte, de care sper că-țî veî aduce aminte, Lionel, ca de rugămintea unuî om pe moarte și a unuî frate.

— Ea îmî va fi sfîntă, Augus, orî-care ar fi, zise Lionel.

— Cînd nu voiŭ maî fi, te rog să mĕ înlocuieștî, nu numaî pe lîngă mamă, dar și pe lîngă Lucy Maldon. Ea e frumoasă, Lionel, tot atît de frumoasă pe cît e de bună; lumea ar putea să se arate aspră față cu o copilă atît fără de prihană și atît de drăguță. Dacă aș fi trăit, ea ar fi ajuns marchiză de Willonghby. Adu-țî aminte de asta și n'o lăsa nicî o dată fără un adăpost și fără un prieten.

— Voiŭ veghea asupra eî cu cea maî mare îngrijire bine-voitoare, respunse Lionel. Dar gonește aceste gîndurî negre, te rog. Tu veî eșî învingător din acest duel.

— Nu, Lionel, nu voiŭ scăpa. Ce-va în mine mi-o spune și tot acel ce-va îmî spune că nicî tu nu crezî că voiŭ învinge pe adversarul meŭ.

Ochiî celor doî frațî se întâlniră și genele negre ale luî Lionel se lăsară în jos sub privirea adîncă a marchizuluî.

— Ne e vreme de pierdut, Domnilor, zise D. Saunderson întrerupînd această convorbire solemnă. Trebue să vĕ gîndițî că avem de făcut o plimbare de un sfert de leghe înainte de a ajunge la locul arătat de colonelul Bertrand.

Marchizul își puse pardesiul și pălăria și eși din sală, urmat de fratele sĕŭ. La capătul scăreî, el se întoarse catre colonel și martorul acestuia.

— Domnilor, ațî face bine să mergețî înainte, pentru că cunoaștețî locurile maî bine de cît noî.

Colonelul Bertrand salută și ceî patru călătorî, după ce-șî plătiră socoteala, eșiră din otel zicînd că se duc să se plimbe.

Lucy Maldon, care-î vĕzuse eșind, sună îndată și ceru și ea socoteala.

(Va urma).

puteam de cît să mor. Nimic n'ar fi putut să mĕ curăţe de această faptă. Nu puteam nicĭ să iubesc, nicĭ să maĭ fiŭ iubită; mi-se părea că mînjesc pe orĭ-cine, căruia întindeam mîna.

Curînd, mĕ voiŭ duce la baie şi nu voiŭ maĭ reveni.

Adio, tată, n'am să maĭ adaog nimic. Fă ce veĭ voi, şi iartă-mĕ». Colonelul îşĭ şterse fruntea de sudoare. Calmul sĕŭ, obicĭnuitul sĕŭ calm din rĕzboaie, îĭ reveni îndată.

Sună. Un servitor apăru.

— Trimete pe Filip, zise el.

Apoĭ deschise cutia meseĭ.

După cîte-va minute, Filip intră.

Colonelul îl privi drept în faţă.

— Să-mĭ spuĭ numele amantuluĭ femeiĭ mele.

— Dar, Domnule colonel....

Colonelul pusese mîna pe revolverul ce se găsea în cutia meseĭ.

— Aide, repede, tu ştiĭ că eŭ nu glumesc.

— Eĭ bine, D-le colonel.... este căpitanul Saint-Albert.

Abia pronunţase acest nume, şi un glonte izbindu-l în frunte, căzu cu faţa în jos.

X. X.

DIFERITE ŞTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 25 Septembre 1893.

Inălţimea barometrică la 0° . . . 757.6
Temperatura aeruluĭ . . . . . . 28.°5
Vêntul slab de la SE. . . . .
Starea ceruluĭ senin . . . . . .
Temperatura maximă de erĭ . . . 31.°0
« minimă de astă-zĭ . . 14.°0

Temperatura la noĭ a variat între 29 şi 9.

Erĭ şi astăzĭ timp frumos şi călduros. Barometrul aproape staţionar.

Aseară s'aŭ sfîrşit serbările organizate de societatea preseĭ în grădina Stavri.

După cât suntem informaţĭ cu toată activitatea desfăşurată de comitetul organizator al serbăreĭ, publicul a cercetat foarte slab aceste serbărĭ, deşi jumĕtate din produsul lor era destinat la mărirea fonduluĭ pentru plata amenzilor la care aŭ fost condamnaţĭ fraţiĭ noştri de peste munţĭ.

Primim următoarea scrisoare:

De oare-ce maĭ mulţĭ prietenĭ mĕ încunoştiinţează că D. Adamski, proprietarul revisteĭ *Generaţia nouă* mĕ iscăleşte ca secretar al Clubuluĭ aceleĭ reviste, declar că n'am avut şi nu am nicĭ de cum această calitate. In aceeaşĭ vreme rog pe toţĭ ceĭ cărora D. Adamski le prezintă diplome de onoare, să bine-voiască a le înainta D-luĭ Judecător de Instrucţie Cabinetul No. 3, unde D. Adamski a fost deja chemat pentru ast-fel de fapte.

Dem. Moldoveanu.
Student în drept.

La şcoala specială de intreţinere a C. F. R. aŭ reuşit în urma concursuluĭ depus la 1—6 Octombre st. n. tineriĭ următorĭ:

Vasiliu Nicolae, Drăghicĭ Vasile, Bucşeneanu Dumitrie, Alexandrescu Florea, Ghilicaş Petru, Rădulescu Gh., Niculescu Gh., Mateescu C., Niculescu Ioan, Sĕrbănescu Ioan, Mitache Gh., Mandoiu D. Comănescu I., Ciucur Ilie., Fotinescu Nicolaĭ, Preotul I., Covrig Haralambie, Teodorescu Th., Rădulescu Dimitrie, Radianu Ilie, Grigorescu Nicol., Sava Gh., Rogen Alex., Scordescu Spiru, Pascal Gh.

La 20 Octombre vor începe concursurile pentru ocuparea burselor la şcoala normală superioară din Capitală.

O comisiune de doctorĭ s'a prezintat ministruluĭ instrucţiuneĭ cerîndu-ĭ a scoate la concurs catedra de igienă de la facultatea de medicină.

DIN ŢARA

Lucrările externatuluĭ liceuluĭ naţional din Iaşĭ s'aŭ terminat cu desăvîrşire. Peste cîte-va zile comisiunea însărcinată cu recepţiunea definitivă a acestuĭ edificiŭ îşĭ va depune raportul sĕŭ.

Tribunalul comercial de Iaşĭ a numit lichidator al credituluĭ agricol, în locul D-luĭ Anton Pilescu, pe D. Mihaiŭ Vasiliŭ, secretar-comptabil al şcoaleĭ de meseriĭ din Iaşĭ.

In judeţul Vlaşca epidemia holerică a dispărut aproape cu desăvîrşire. Toate măsurile esceptionale vor fi desfiinţate.

In ziua de 13 curent, comunică *Ecoul Dunăreĭ*, Paul Sfetcu, primarul comuneĭ Arsache, din Vlaşca, a fost batjocorit, insultat şi lovit în cap de către comandantul companieĭ de dorobanţĭ din acea localitate, pentru motivul că numitul primar n'a găsit de cuviinţă să-şĭ scoată căciula înaintea zisuluĭ Domn comandant.

DIN STREINATATE

E probabil că o solutiune pacifică va interveni în afacerea din Mellila, graţie Sultanuluĭ din Maroc. Reprezentantul Maroculuĭ se sileşte să îndemne pe Kabylu de a nu ma reînoi ostilităţile contra Spaniolilor. Maĭ mulţĭ şefĭ sînt de această părere. Cu toate acestea Spania continuă cu activitate preparativele sale. Primele întărirĭ vor sosi mîine la Mellila.

O canonieră spaniolă a confiscat în strîmtoarea Gibraltar un vapor încărcat cu arme pentru Arabĭ.

Direcţunea căilor ferate din Buda-Pesta comunică că, serviciul de mare viteză (Orient Expres), va fi suspendat pe linia Viena-Belgrad până ce corespondenţa cu acest tren va fi restabilită la Belgrad.

Prin urmare trenul Orient-Epres nu va pleca la 9 Octombre din Viena.

File rupte din Album

Cea maĭ mare mulţumire sufletească pentru un artist este de a crea o operă de valoare.

I. P. G. (Bucureştĭ).

A acoperi o greşală prin o minciună este a înlocui o pată prin o bortă.

Petit-Senn.

Un prost care are un moment de spirit ne miră şi ne scandalizează ca rablele unuĭ harabagiŭ care ar lua-o la fugă.

Chamfort.

Ultim cuvênt

Regina Elisabeta a Anglieĭ, vizitând proprietatea cancelaruluĭ sĕŭ Bacon, se mira de micimea caseĭ sale.

— *Majestate!* — rĕspunde cancelarul— *nu eŭ am făcut casa mea prea mică, ci Majestatea Voastră m'aţĭ făcut prea mare pentru casa mea.*

Impresiunĭ Teatrale

— E plin *Teatrul Naţional.* De sus şi până jos, se vĕd capete, în locul lojilor şi stalurilor goale de altă dată. E redeschiderea, şi deja în gîndul meŭ mĕ gîndesc la închidere. Până atuncĭ, e timp ca actoriĭ să se deprindă încetul cu încetul să joace pentru ceĭ intraţĭ *pe veresie* şi pentru gazetarĭ.

— De altmintrelea pare că însuşĭ direcţiunea conspiră ca publicul să uite că avem un teatru naţional. Fără îndoială nu cu *misterurĭ* ca *Griselidis* să poate atrage publicul, — care timp de treĭ ore nu are ca spectacol decît decorurile noĭ şi originale al pictoruluĭ Romeo Gerolamo şi priveliştea gingăşieĭ şi plasticeĭ Levanda transformată pentru circonstanţa în Maica Domnuluĭ.—Fireşte, Gerolamo are talent. — E de netăgăduit că Levanda are un trup sculptural şi o figură simpatică, dar nu se pot umplea treĭ acte cu atîta tot.

— *Griselidis* este un *poem* gingaş, cu versurĭ *franceze* frumoase şi care de sigur prinde, întrupat fiind în oamenĭ şi pe scenă. Şi dacă prinde în Franţa, unde avem artiştĭ de prima mînă, care ştiŭ să dea acestuĭ poem, culoarea ştearsă şi fină a unuĭ tabloŭ de *Puvis de Charanes*, ce trebue să spunem de teatru nostru unde, în general vorbind, nu se poate da seamă de nuanţele şi fineţele acestuĭ poem.

— Dacă aşĭ putea face o comparaţiune, *Griselidis* mi-a făcut inpresiunea, unuĭ costum fin de balerină, îmbrăcat de o *Ţaţa Lina* oare-care, greoaie şi comună.

— Nicĭ unul din artiştĭ nu era în rolul luĭ şi dacă aşĭ putea spune ceva bun, ar fi doar numaĭ de Leonescu, care şĭ-a zis foarte bine micul sĕŭ rol.

— Mi se pare că şi traducerea D-luĭ Edg. Aslan a făcut mult pentru a-mĭ da impresiunea de care vorbesc maĭ sus. Nu am textul francez dinainte, nu-mĭ aduc aminte dacă in original versurile scurte alternează cu cele lungĭ, dar în limba romînească şi pe teatru mi-se par de un monoton şi dezastros efect versurile scurte ale poezieĭ populare, imitate de D. Aslan.

— Direcţiunea are un merit: de a fi montat foarte bine şi elegant piesa. Aceasta însă, cum am spus maĭ sus, nu poate ajunge.

— Incep anul teatral plin de scepticism. E maĭ bine ast-fel de cît să-l încep plin de speranţe, care să mĕ înşele la urma urmeĭ.

Emil.

ULTIME INFORMATIUNI

Incunoştiinţăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fonduluĭ din care să se achite amenzile la care sunt condamnaţĭ fraţiĭ noştri de peste munţĭ, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacţia ziaruluĭ nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. şi de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIPŢIE

Pentru acoperirea amenzilor la care aŭ fost şi vor maĭ fi condamnaţĭ luptătoriĭ Romînĭ de peste munţĭ.

Suma din urmă . . . . . . Leĭ 314.25

Ni se afirmă, că în ultimul consiliŭ de miniştri s'a decis ca negocierile comerciale cu Austro-Ungaria să nu se reia, până cînd guvernul nu va avea informaţiĭ pozitive, în privinţa negocierilor dintre Germania şi Rusia.

La caz dacă negocierile comerciale între Rusia şi Germania nu vor ajunge la nicĭ un sfîrşit, atuncĭ Romînia n'are nicĭ un interes de a încheia convenţie cu Austro-Ungaria, căcĭ produsele ţăreĭ nu vor întîmpina concurenţă mare în pieţele germane.

Numirile pentru posturile vacante de la Curţile de apel din Craiova, Galaţĭ şi Bucureştĭ, se vor face pe ziua de 15 Octombre.

Decretele de numire sunt deja gata de maĭ mult timp, dar D. Al. Marghiloman a cerut telegrafic D-luĭ Take Ionescu, ca să nu dea curs acestor decrete până la întoarcerea sa în ţară, căcĭ ţine mult ca ele să fie contrasemnate de dînsul.

Regele a sosit azĭ-dimineaţă la Iveştĭ ca să asiste la manevrele de cadre.

Regele e însoţit de miniştriĭ general Lahovary şi C. Olănescu.

Un membru de valoare al comitetuluĭ partiduluĭ naţional din Bucovina, aflîndu-se în capitală, ne-a afirmat, că s'aŭ făcut demersurĭ din partea guvernuluĭ din Viena pe lîngă cîţi-va fruntaşĭ, ca bucovineniĭ să nu fie reprezentaţĭ la congresul naţionalităţilor din Sibiŭ.

Comitetul partiduluĭ este dispus a ceda insistenţelor guvernuluĭ, în schimbul promisiuneĭ acestuia de a înlocui pe toţĭ funcţionariĭ administrativĭ de naţionalitate polonă, cu funcţionarĭ romînĭ şi de a vinde ţăranilor maĭ multe moşiĭ ale Statuluĭ.

D. M. Deşliu, secretar general al ministeruluĭ de interne, a avut ierĭ o lungă convorbire telegrafică cu D. Lascar Catargiu.

D. Deşliŭ a pus în curent pe D. Catargiu asupra tuturor sgomotelor ce circulă în privinţa apropiateĭ crize ministeriale.

D. Catargiu vroia să vorbească şi cu D. Carp, dar acesta plecase la Ţibăneştĭ.

Inregistrăm o veste îmbucurătoare ce ne soseşte din Maramure

Preotul A. Berinde din Seinĭ, înfiinţând acum şease anĭ o bancă populară din cotizaţiile lunare de zece creiţarĭ ale ţăranilor, această bancă a ajuns azĭ la un fond atît de însemnat, că a cumpărat o moşie a unuĭ mare proprietar ungar cu opt sute de miĭ de florinĭ.

Această moşie a fost imediat împărţită între ţĕraniĭ romînĭ din treĭ comune.

D. Mitică G. Aslan, fost corespondent la Govora şi I. Barecec, fost corespondent la Bălţăteştĭ sunt invitaţĭ ca în termenul cel maĭ scurt să-şĭ achite datoriile către Administraţia acestuĭ ziar, la caz contrar vom fi nevoiţĭ a recurge la alte mijloace.

ULTIME TELEGRAME

ERIEDRICHSRUHE, 26 Septembre.— Prinţul de Bismarck a sosit ierĭ seară la 11 ore. Se află bine.

ATENA, 26 Septembre. — Regele va sosi la 20 Octombre. Camera este convocată pentru 27 Octombre.

VIENA, 26 Septembre. — Regele Saxeĭ a plecat în timpul seriĭ la Dresda. Împĕratul l'a condus la gară. Ambiĭ suveranĭ şi-aŭ luat rĕmas bun în modul cel maĭ cordial.

MALAGA, 26 Septembre. — Canoniera spaniolă «Cuervo» a fost atacată erĭ cu focurĭ de puştĭ de Mauriĭ îmbarcaţĭ lângă capul Tres Forcas. Ea a ripostat prin focurĭ de mitralieze.

PARIS, 26 Septembre. — Congresul naţional al partiduluĭ lucrătorilor s'a ocupat azĭ cu mijloacele de propagandă prin populaţiunea rurală.

BURSA CEREALELOR

Brăila 24 Septembre 1893

Felul	Hect.	Libr.	Preţul	Observaţiĭ
Grâŭ	750	58 3/4		Magazie
»	2800	59 3/4	8 70	»
»	4200	59		»
»	3800	54 3/4	7 50	Şlep
»	3550	59 1/2		Magazie
»	1000	59 3/4	9	»
»	3850	59 1/2		»
»	2600	58 3/4	8 90	»
»	2350	56 1/2	6 75	»
Porumb	4000	59 3/4	6 60	Şlep
Orz	2000	46	4 25	»
»	2000	45 1/2	4 20	»
Orzóică	2950	45	4 50	»
Orz	2200	44 1/2	4 40	Caic
Secară	4430	54 1/2	6 48 1/2	Şlep
Grâŭ	2600	57 3/4	7 60	Magazie
»	2500	57 1/2	7 40	»
»	4980	59 1/4	8 85	»
Ovĕz	550	0/0 k	10 45	Vagon

CEREALE SOSITE

Pe apă		Pe uscat	
Grâŭ Hect.	11000	Grâŭ Hect.	1500
Porumb »	8100	Porumb »	——

Casa: **Ath. M. Thanu**

Domnişoara OLGA STRAUCH
HERMAN SEGAL
LOGODIŢĬ
Bucureştĭ Septembre 1893.

LA DESERT!!

I

La masă stând o Doamnă
Cu bărbatu-ĭ conversa
Pentru ghetele de toamnă
Unde vor cumpăra

II

Nu-ţĭ aducĭ aminte
Unde aĭ maĭ cumpărat
La fabrica de încălţăminte
D'acolo aĭ maĭ luat.

III

Da, da, zice o fetică
Şi eŭ îmĭ aduc aminte
Când am fost cu tatica
D'a cumpăra încălţăminte.

IV

Dreptate avea mamiţa
C'atuncĭ le-a lăudat
Vedeţĭ pe Elenuţa
Ce mult le-a maĭ purtat?

V

De când le-am cumpărat
Nu şi-aŭ perdut fason
Şi e de meritat
De laudă şi svon. (bis)

VI

Să vedem în *Adevĕrul*
Care a sosit acuma
Ce spune despre preţurĭ
In pagina din urmă?

Iaca icĭ o poesie
Compusă cam hazlie

«De *chevreau* de dame ghete
«Vind cu cinspre-zece leĭ
«De voiţĭ şi maĭ cochete
«Sunt maĭ scumpe cu doĭ leĭ

«Facem şi de *ghems* solide
«Vi le vînd cu 9 leĭ
«Ş'alte ştiĭ cam de Sylfide
«Nu maĭ scumpe de 10 leĭ.

«De copiĭ şi Domnişoare
«Facem preţurĭ, ca să ştiţĭ,
«Cu cincĭ leĭ şi şase leĭ
«Vĕ trimitem, orĭ veniţĭ.

«De voiţĭ comande a face
«Nu maĭ daţĭ nicĭ un acont
«De vedeţĭ că nu vĕ place
«Le lăsaţĭ în al meŭ cont.

«Dacă cincĭ dintre amatoare
«S'ar uni a comanda
«Câte un leŭ la fie-care
«Ca rabat eŭ aş scădea.

«Faceţĭ svon dar una l'alta]
«Şi în grupe să veniţĭ
«Ştiţĭ şi-acasă vĕ trimitem
«Un bilet dacă ne scriţĭ.

Adresa fabriceĭ de încălţăminte
115 Călăraşilor *ţineţĭ* bine *minte.*

Un provincial.